

er ikke mere Regel end bag paa min Haand. Hvilke Varer skal have Prisnedsættelse? I hvilket indbyrdes Forhold skal de have Del deri? I hvilket Omfang og efter hvilke Regler skal de have den? Skal de store Industrier, som har haft lige saa megen Ekstrafortjeneste ved Krigssituationen som Skibsfarten, have en særlig Fordel af denne Lov gennem billige Kul f. Eks., uden at de bidrager noget? Der rejser sig her en Mængde Spørgsmaal, paa hvilke denne Paragraf ikke giver selv det mindste Svar, det er alt sammen ganske overladt til Ministerens Forgødtbefindende. Ligeledes er det overladt til hans Forgødtbefindende, hvilke, som det hedder i Forslaget, „Foranstaltninger under Indenrigsministeriet i Anledning af Dyrtiden“ disse Midler kan anvendes til. Der aabnes det allervideste Perspektiv og tillades den allerstørste Vilkaarlighed i Dispositionerne over et Beløb, som dog udgør mellem en Fjerdedel og en Femtedel af det danske Statsbudget i normale Tider. Jeg vægrer mig absolut ved at tro, at Lovgivningsmagten kan i den Grad indskrænke sin Raadighed over saa store Statsindtægter, thi saa snart de i Henhold til denne Lov er gaaet ind i Statskassen, er de jo Statsindtægter. Jeg føler mig overbevist om, at man, selv om man, som det Parti jeg tilhører, er villig til at arbejde med paa en Anvendelse, der har et lignende Formaal som det af Regeringen tilsigtede, vil fordre, at det skal ske efter bestemte Regler, lovbundet og ikke efter ministeriel Vilkaarlighed.

Lovforslagets enkelte Bestemmelser finder jeg ikke Anledning til at komme ind paa, da jeg i det hele taget ikke kan anbefale at løse Opgaven paa det af Regeringen foreslaaede Grundlag. Mit Parti og jeg er derimod villige til at arbejde med paa dens Løsning paa et efter vor Mening bedre og mere praktisk Grundlag, og saaledes maa jeg atter betone, at vi ogsaa vil være med til at paalægge Skibsfarten en Særbeskatning. Hvorledes denne skal ordnes, vil det, tror jeg, være mere praktisk at tale om i Udvalget end her. Det vil ogsaa være nødvendigt for os her i Tinget, som ikke har haft de talrige Forarbejder mellem Hænder, som Regeringen har haft, at indhente forskellige Oplysninger, inden man i denne Sag i Enkeltheder kan udforme sin Opfattelse.

Jeg vilde, som jeg allerede har antydet, foretrække en særlig Skat paa Nettoudbyttet. Den kunde meget vel paa Grund

af Skibsfartens særlige Forhold fastsættes paa en noget anden og til Formaalet mere svarende Maade end den almindelige Krigsmerindtægtsskat. Men jeg kunde ogsaa gaa ind paa en bevægelig Tonnageafgift med højest Afgift paa Farten mellem udenlandske Havne, hvor man i det hele ved Afgiftens Bevægelighed tog de Hensyn, som var angivne i Prisregulerings-Kommissionens Indstilling. Det vilde være en Tonnageafgift efter et lignende Mønster som den norske, og skønt jeg finder denne Ordning betydelig mindre rationel end en paa en passende Maade særlig indrettet Skat paa Nettoudbyttet, vil dog de vigtigste af de Indvendinger, man har mod Bruttofragtafgiften, ikke kunne anføres mod denne Skat. Den vil desuden have den Fordel, at da man i Norge faar en Skat af denne Art og rimeligvis ogsaa faar en saadan i Sverige, hvor man er inde paa lignende Overvejelser, vil den danske Skibsfart ikke med Hensyn til Afgiftsformen blive stillet alt for ulige overfor de Handelsmariner, vi særlig skal konkurrere med, nemlig den svenske og fremfor alt den norske. Men jævnsides med en saadan Tonnageafgift maatte der efter min Mening gaa en Revision af den overordentlige Merindtægtsskat. Denne Revision vil det være nødvendigt at overveje ogsaa i Forbindelse med de Opgaver, der her ligger for. Det vil ikke være rimeligt, at de Erhverv, der ved Krigssituationen har faaet en meget betydelig Merindtægt — en saa betydelig Merindtægt som nogen —, ikke samtidig kom til at yde endog en særlig stor Skat af denne Merindtægt. I Forbindelse med Tonnageafgiften maatte der gaa en Omregulering og Forhøjelse af den ekstraordinære Krigsskat, i hvert Fald maa vi have denne Lov frem til Revision saa snart som paa nogen Maade muligt.

Jeg haaber herved at have gjort det klart, at det Parti, hvortil jeg hører, billiger Lovforslagets almindelige Formaal og vil arbejde med paa dets Gennemførelse ogsaa saaledes, at det vil være med til at arbejde paa en særlig Beskatning af Dampskibsrederierne, men at vi ikke kan være med til den Form, hvorunder Ministeriet har foreslaaet at indrette denne Beskatning, og navnlig er ubetingede Modstandere af den ministerielle Vilkaarlighed baade med Hensyn til Skattens Ansættelse og til Anvendelsen af det betydelige Udbytte af Skatten, som er Hovednerven i dette Lovforslag. Denne Vilkaarlighed vil vi paa ethvert Punkt modsætte os.